

POSTANOWIENIE

10 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Jurkowska-Chocyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 10 maja 2024 r. w Warszawie
zażalenia Bank spółki akcyjnej w W.
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 23 sierpnia 2023 r., I ACa 713/22,
w sprawie z powództwa M. W. i M. W.1
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o zapłatę i ustalenie,

**I. prostuje w komparycji zaskarżonego postanowienia
oznaczenie strony pozwanej w ten sposób, że
po słowie „P.”, a przed słowami „Spółce Akcyjnej
z siedzibą w W.” wpisuje: „ Bank”;**

II. uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 23 sierpnia 2023 roku Sąd Apelacyjny w Warszawie odrzucił skargę kasacyjną wniesioną przez pozwanego od wyroku z 30 marca 2023 roku, wydanego przez ten sąd w sprawie I ACa 713/22. W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia jako podstawę prawną wskazano brak sformułowania wniosku następczego zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. W skardze kasacyjnej Bank

zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego w całości i wnioskował o uchylenie tego wyroku w całości,

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje się, że element konstrukcyjny skargi kasacyjnej w postaci wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany jest ściśle powiązany z zakresem zaskarżenia tą skargą i powinien być sformułowany precyzyjnie, w sposób niewywołujący jakichkolwiek wątpliwości.

W rozpatrywanej sprawie skarga kasacyjna strony pozwanej spełnia ten wymóg. Skarżący zaskarżył bowiem wyrok sądu drugiej instancji w całości i w takim samym zakresie (również w całości) wniósł o jego uchylenie. Nie zachodzi zatem brak korelacji lub sprzeczność pomiędzy zakresem zaskarżenia, a wnioskiem kasacyjnym. Stanowisko Sądu Apelacyjnego sprowadzające się do stwierdzenia, że skarżący nie sformułował prawidłowo wniosku następczego (żądając uchylenia nie wnioskował o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi drugiej instancji) jest błędne i nie wynika z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Zbyt ni formalizm dotyczący sposobu sformułowania tych dwóch elementów skargi narusza bowiem prawo strony do sądu.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze k.p.c. orzekł jak w sentencji.

[SOP]

[ms]